

EN KORT KOMMENTAR TIL REDEGJØRELSEN

FRA ENDEL MEDLEMMER AV REDAKSJONEN

Redegjørelsen presenteres som en kommentar til SKAUs redegjørelse og starter med karakteristikker om at den inneholder "faktiske feil" og "gir et "fortegna bilde". I realiteten ~~kritiseres~~ bare ~~to~~ to saker som direkte angår de forholdene SKAU har tatt opp. Nemlig ~~xx~~ a) streikens konsekvenser for lørdagsavisa og b) SKAUs korte stikkord om underliggende motsigelser i redaksjonen. Etersom det meste som skrives angår min ledelse av redaksjonen skal jeg gi en kort kommentar til noen av disse sakene.

1) Redegjørelsen polemiserer mot SKAUs framstilling av aksjonens mulige konsekvenser for lørdagsavisa 22/12 og man skriver at det ikke er riktig at avisa kom "ut som normalt bare på grunn av de som ikke deltok". Problemet er ~~at~~ at SKAU aldri har hevdet dette. Det korrekte er at SKAU ~~har~~ slo fast at avisa ikke ville kunnet komme ut med et normalt lørdagsnummer på 24 sider uten ~~den~~ innsatsen til de som ikke deltok i aksjonen.

Hvilket er helt korrekt.

2) Det heter også at SKAUs redegjørelse beskylder de som streiket for å stå på ei "høyrelinje... ved at vi ikke har tatt behovet for å styrke avisa politisk alvorlig."

"Sitxatet" er fusk. SKAU skrev at flertallet av partimedlemmene etter "vårt syn har stått på ei høyrelinje i disse ansettelsessakene ved at de ikke osv." Uthevelsen er min og viser til de ordene som i redaksjonsskrivet er erstattet med tre prikker for å gi inntrykk av at SKAU har gitt en generell politisk karakteristik.

3) Politisk ~~er~~ er hovedargumentet mot redaktøren og SKAU at folk skal ha følt at de "stanga hodet mot en mur". Argumenter ble ikke hørt på. Man ble møtt med "administrative åtgjerder som direktiv".

Sannheten er at seinhøsten 1984 var full av møter internt i partiet der alle som ville fikk legge fram sine argumenter og stemme etter sin overbevisning. Men fordi SKAU i sitt endelig vedtak støtta redaktøren og mindretallet i redaksjonsavdelinga var flertallet ikke fornøyd med vedtaket.

Direktivet om å følge partiledelsens vedtatte linje kalles "administrativ åtgjerd". Etter min mening uttrykker dette motstand mot å følge partivedtektene og ~~motstand~~ mot at den demokratiske sentralismen skal gjelde som organisasjonsprinsipp også for ~~medlemmene~~ AKP-ere i KK-redaksjonen.

Dette understrekes ytterligere av at streiken ble organisert dobbelt-fraksjonelt; Den ble forberedt i hemmelighet innad i partiet (avd. formannen ble ikke informert fordi han ikke støttet aksjonskravet for ekstra.ansettelse av N. Johnsrud) og på samme vis ble medlemmer av klubben i redaksjonen ~~ikkeinformert~~ som ikke delte flertallets standpunkt ikke informert. Bl.a. gjaldt det en tillitsvalgt i Oslo Journalistklubb som Al. S. h.

4) Etter min mening er et av kjernesporomålene i denne konflikten hvem som skal ha makta over avisa. Redaktørens styringsrett bestrides offisielt ikke. Men så slippes katta ut av sekken:

"Han kjører sine beslutninger gjennom".

I en rekke saker er det heldigvis korrekt. Jeg er den eneste i redaksjonen som er valgt av et partiorgan og er ansatt av SK for å lede avisa på vegne av partiet. I det daglige må en rekke avgjørelser delegeres (f.eks. til spesialmedarbeidere og vaktsofer). Mange ting går ut til høring i klubben (ansettelsessaker f.eks.). Redaksjonelle planer drøftes på konferanser. Men til sjuende og sist står redaktøren ansvarlig over for den organisasjonen som eier og praktisk driver avisa, nemlig AKP (m-l).

Et "redaksjonsdemokrati" med flertallsvedtak ~~blir~~ blant de ansatte som styringsprinsipp ville ~~gi~~ gi mer makt til den enkelte journalist, men det ville undergrave og frata AKP demokratisk rett til å styre avisa. F.eks. gjennom å kaste redaktøren hvis man fant det nødvendig.

For endel år siden var styringsretten ~~ikke~~ ikke omtvistet. Nå er den det i praksis. Og det har sjølsagt sammenheng med at det er blitt tatt avgjørelser som endel redaksjonsmedlemmer ikke er enig i. ~~Det er~~ Hele striden ifjor høst gikk jo nettopp ut på at flertallet i redaksjonen ~~ikke~~ nektet å godta styringsretten til partiet og redaktøren og til slutt prøvde å presse gjennom sin vilje gjennom en arbeidsnedleggelse.

De som har kalt det en politisk streik (for et økonomisk krav) har sånn sett rett.

5) Når det gjelder den serien av konkrete anklager/påstander som legges fram, så ser jeg ikke noen grunn til å lesse hauger av interne detaljer over ~~den~~ DS'enes hode. Bare noen få ting helt kort:

Verken jeg eller andre som har tilhørt mindretallet i avdelinga er fornøyd med det politiske miljøet i redaksjonen. Men ~~den~~ **KRITIKKEN** blir noe enkel og ensidig, for å si det mildt, når en tar i betraktning at det har vært organisert en rekke ~~arbeids~~ møter for redaksjonen der hovedproblemet var at så få møtte opp (Om Kks redaksjonelle länje, data-revolusjonen og omleggingene i industrien), ~~og~~ høsten 1984). Samt en større kulturkonferanse, som var öpen for alle.

At vi har hatt vikarproblemer er riktig. Men det blir litt utilstrekkelig å oppsummere bare det når ~~vi~~ vi ~~vi~~ vi leide ~~vi~~ vi mange vikaror at budsjettet ble overskredet.

Den generelle anklagen om "elendig organisatorisk ledelse og manglende planlegging" oppfatter jeg som en grov, og uvederheftig bakvasking av ~~den~~ Skjeseths arbeid som redaksjonssekretær.

Ellers foreligger det en rekke tiltak som har bedret arbeidsforholda, alt fra kontormodernisering til stillingsutvidelser og ~~nedkortet~~ ~~vedtak~~ vedtak om nedkortet ukentlig arbeidstid. Er det tilfeldig at alt positivt blir glemt når forholdene ~~er~~ kommenteres?

Sigurd AL7